

Sax Rohmer!

SKRIVNOST DR. FU-MANČUJA

Odvetnik si je z roko obrisal potno čelo. "Se nikoli v življenju se nisem moral za tako važno stvar v tako kratkem času odločiti," je priznal.

Toda Smithova neukrotljiva volja mu je pripomogla, da se je odločil, nakar smo mi trije liki zarotniki pohiteli skozi park, ki ga je obilaval mesečina. Niti en dih vetriča ni zganil listov. Popolni pokop noči je vse zazibal v spanec. Vendar, ako je Smith imel prav (o čemer ne dvomim), so zelene oči Fu-Mančuja pogledale na to prizorišče; in sam pri sebi sem se začudil, da zaradi tega lepota narave ni pobledela. Celo ta čas je moral strašni Kitajec biti blizu nas.

Ko je Mr. Henderson odklenil starinske železne duri, se je obrnil k Smithu. Lice se mu je čudno nakremžilo. "Zavedajte se, da storim to nerad," je dejal — "zelo nerad."

"Odgovornost je moja," se je oglasil odgovor. Smithov glas se je tresel od živčne življenjske sile, ki je bila nabrana v njegovi vitki postavi. Negibno je stal in poslušal — in vedel sem, kaj poslušam. Oziral se je na desno in levo — in vedel sem, kaj je pričakoval, a se je bal zagledati. Svečano so zrla drevesa na nas in čim bolj smo se bližali koncu naše poti, tem mračnejši in nižji so postajali zeleni loki nad nami. Po tej stezi, na kateri je tu in tam bila lisa mesečine, so ob sončnem sijju nesli na nosilu lorda Southeryja; po tej stezi je mnogo rodov Stradwickov šlo na svoje poslednje počivališče. Lunini žarki so nemoteno padali na vrata grobnice. Nobena veja, noben list jim ni branil. Lice Mr. Hendersona je bilo zgroženo. Ključ, ki jih je nosil v roki, so skrbetali. "Nadžite svetilko," sem dejal z nemirnimi glasom.

Nayland Smith, ki se je spet sumljivo oziral po sencih, je prižgal vžgalico in z njo svetilko, ki jo je nosil s seboj. Obrnil se je k odvetniku. "Bodite mirni, Mr. Henderson," mu je strogo dejal. "To je vaša dolžnost." "Bog mi je priča, da v to dvo-

V blag spomin

DEVETE OBLETNICE SMRTI NASE BLAGOPKOJNE SOPROGE, MATERE IN STARE MATERE

Mary Postotnik

ki je za vedno zatislila svoje blage oči dne 5. januarja 1946

Devet let Te krije že zemlja, truplo tam v grobu trohni, nam pa je težko pri srcu, po licu nam solza drči.

Sladko počivaj tam v grobu, v tistem tam kraju miru, duša pa večno plačilo uživaj pri ljubemu Bogu.

Zalujoči ostali:

THOMAS POSTOTNIK, soprog
MARY por. PANGONIS, in
DOROTHY por. SITTLE,
hčere
DANIEL, sin
ZETJE in VNUKINJI

Cleveland, Ohio, 5. jan. 1955.

iz moje steklenice je vse, kar zdaj potrebuje." "Poglej, doktor, kar dva bolnika imaš hkrati," me je opozoril prijatelj. Mr. Henderson se je onesvestil in zvrnil na tla. "Tiho!" je šepnil Smith, on je tukaj." Utrnil je luč. Podpiral sem lorda Southeryja, ki je zastokal: "Kaj se je zgodilo? Kje sem? Oh, Bog! Kaj se je zgodilo?" Prizadeval sem si ga šepetaje pomiriti in sem mu ogrnil okrog ramen svoj popotni plašč. Gornja vrata stopnišča grobnice smo bili zaprti, a ne zaklenjeni. Zda je, ko sem podpiral moža, ki smo ga dobesedno oteli iz groba, sem slišal, da so se vrata odprla. Nisem se še mogel podati Hendersonu na pomoč. Smith je poleg mene burno dihal. Nisem se drznil misliti, kaj se bo zgodilo, niti ne, kako bo to učinkovalo na lorda Southeryja v njegovem izčrpanem stanju. Skozi temno grobnico je zasvetil pramen luči, ki se je dotaknil zadnjega kamna stopnic. Goltni glas je hitro spregovoril nekaj besed in vedel sem, da je dr. Fu-Manču stal na gornjem koncu stopnic. Dasi nisem mogel razločiti prijatelja, se mi je zdajelo, da drži Smith svoj revolver v roki, in tako sem segel tudi jaz po svojega v žep. Končno nam bo pretkani Kitajec vendarle padel v past! Zdad bi potreboval ves svoj veleum, sem si mislil, da bi se nočoj rešil. Ako ga niso nezaklenjena vrata posvarila, je bil naš

"mim," je odvrnil Henderson in odprl vrata. Šli smo po stopnicah navzdol. Zrak je bil vlažen in hladen. Neprijetni občutki so se nas polastili. Pred tesnim domovanjem, ki je zdaj zadoščalo lordu Southeryju, velikemu inženirju, ki so ga kralji čislali, se je Henderson opotekel in se me oklenil. Smith in jaz mu pri najini strašni nalogi nisva šla na pomoč. Stal je na stopnicah grobnice in gledal stran, medtem ko sva se midva lotila posla. V izvrševanju svojega poklica sem imel marsikakšen neprijeten opravke, toda nikoli ne sredi take okolice, kakršna je bila ta. Bilo je videti, ko da rodovi Stradwickov poslušajo odvijanje vsakega vijaka.

Slednjič je bilo storjeno in blede lice lorda Southeryja je počivalo v vsiljivi luči. Roka Naylanda Smitha je bila tako mirna ko kak togi drog, ko je dvignil svetilko. Vedel sem pa, da bo kasneje napetost njegove volje popustila — toda ne prej, preden delo ne bo končano.

Da so moje roke bile mirne, je pripisovati edinole poklicni vni. Kakaj pod okoliščinami, ki bi me morale v primeru neuspeha ali odkritja spraviti v neprijetno raziskavo pred britsko zdravniško zbornico, sem napravil poskus, ki ga ni še nikdar poprej naredil noben zdravnik belega plemena. Toda ali se mi posreči ali ne, ni bilo verjetno, da pridem pred zdravniško zbornico ali kateri drugi svet. Zavedal sem se pa, da počenjam nekaj, kar bi stanovski tovariši držali za največjo laž. Vendar je bila moja vera v nenavadni tvor, ki je bil nevarnost za ves svet, tako globoka, da sem užival v svoji neobčutljivosti za javno sodbo. Veselilo me je, da mi je usoda namenila storiti — četudi na slepo — en korak v bodočnost zdravniške znanosti.

Kolikor mi je razum povedal, je bil lord Southery mrtev. Brez premišljanja bi izdal smrtno izjavo, da ni bilo dveh pomislekov. Prvič, dasi je lorda Southeryja poslednji, načrt nasproval koristim dr. Fu-Mančuja, bi njegov veleum, če bi bil speljan na druga pota, mogoče rabiti rumeni družbi bolj ko njegova smrt. Drugi pomislek je bil, da sem videl, kako se je deček Aziz vzdramil iz spanja, ki je bilo — kakor to — podobno smrti.

Iz stekleničke z motno rumeno tekočino sem napolnil iglasto vbrizgalko. Opravil sem vbrizg in čakal.

"Ako ni resnično preživel več ko tri dni brez hrane. Vendar je res, da sem poznal nekega fakirja, ki je ostal teden dni brez nje." Mr. Henderson je zastokal. Z uro v roki sem stal in opazoval sivo obličje.

Minila je sekunda, pa še ena in tretja. V četrti sekundi je v po videzu mrzlo telo začel lesti dih življenja. Polagoma v presledkih je prihajal, kakor je polagoma začelo biti zbujeno srce, ki je čedalje jače bilo in prepajalo hladno telo.

Prav tako naglo smo odstranili z živlega človeka vse okrasje, ki je veljalo mrtvem, in Southery se je z zadušnim vzkrikom usedel in nz na pol osteklenili očmi strmel okrog ter se potem spet srušil nazaj.

"Moj Bog!" je zaklical Smith. "Vse je v redu," sem ga pomiril in pri tem opazil, da sem to izgovoril z običajnim poklicnim poudarkom. "Malo žganja

je mejte. Nekdo je stopal po stopnicah navzdol.

V desnici sem držal revolver, z levo pa podpiral Southeryja in skozi deset sekund negotovosti sem tako težko čakal kakor le redkokdaj. Spet je pramen luči prerezal temo.

Lord Southery, Smith in jaz smo bili skriti v kotu, toda žarki so tedaj polno padli na škrlatno obličje Mr. Hendersona. Na nekak način so prodrli v mrak njegovega duha in s hripavim vzkrikom se je zbudil iz omedlevice, se skobacal na noge in okamenel od groze zrl na stopnice.

Skokoma se je Smith pognal mimo njega. Nekaj je zablisnilo proti njemu, ko je luč ugasnila. Videl sem še, da se je pripognil, da je nož zažvenketal na tla.

Uspelo mi je dovolj naglo premakniti se, da sem videl zgoraj, ko sem ustrelil proti stopnicam, rumeno lice dr. Fu-Mančuja, njegove sijoče, strašne, zelene oči, ki so hotele predreti temo. Videl sem, kako je neka postava drvela navzgor, preskakovaje po tri stopnice hkrati. Bil je napol obleden rjav možki. Opoete se je in padel, po čemer sem spoznal, da je bil zadet, ali spet je vstal in hitel dalje, Smith pa za njim.

"Mr. Henderson," sem zavpil, "prižgite spet svetilko in pobričajte se za lorda Southeryja. Tu na tleh je moja steklenica. Zanesem se na vas."

Smithov revolver je spet

spregovoril, ko sem hitel po stopnicah navzgor. Zapazil sem, kako se je njegova postava odražala v mesečini, se opotekla in padla. Ko je padel, se je razlegel že tretji strel iz njegovega revolverja.

V trenutku sem mu bil ob strani. V črnem hodniku, ki ga je tvorilo drevje, so udarjali odaljujoči se koraki. "Ali si ranjen, Smith?" sem vprašal v skrbeh.

"Dakoita ima s seboj," je odgovoril in mi pokazal dolg ukrivljen nož, ki ga je imel v roki in ki je bil za palec dolžine okrvavljen. "Bil mi je zelo blizu, Petrie." — Tedaj sem slišal brnenje motorja.

"Zgubili smo ga," je dejal. "Toda rešili smo lorda Southeryja," sem dejal. "Fu-Manču nam bo prisodil tolikšno sposobnost, kot je njegova."

"Oditi moramo v avtomobil" je zamomljal Smith, "in poskusiti, da ga prehitimo. Uf, moja leva roka je nabrana."

"Bila bi le zguba časa, če bi jih hotel prehiteti," sem oporekal, "saj nimamo niti pojma, kam se odpeljejo."

"Imam zelo dobro misel," se je obregnil Smith. "Stradwick Hall je manj ko deset milj oddaljen od morja. Le ena uporabna pot je, po kateri je mogoče nezavestnega moža skrivaj prepeljati od tod v London."

Ali misliš, da ga je nameraval spraviti od tod v London?"

"Prej ko bi ga vkreal za Ki-

tajsko, vsaj mislim tako. Njegovo plovilo je najbrž na Temzi."

"Kak čoln?" "Najbrž leži ob obrežju kaka pripravljena jahta. Morda ga je Fu-Manču nameraval poslati naravnost na Kitajsko."

Lord Southery, ki je bil kaj čudna podoba v mojem popotnem plašču, je oprt na odvetnika, ki je bil skoraj tako blede ko on sam, stopil iz grobnice na plano.

(Dalje prihodniji)

Kaj je v ljudnost?

Vljudnost ni nič drugega, nego prizadevanje skriti pred ljudmi to, kar o njih mislimo.

ZAHTEVAJTE UNIJSKI ZNAK

Delavci, trgovci, družtva, zahtevajte na vseh svojih tiskovinah unijški znak! Delavci, poglejte vsako tiskovino, če nosi unijški znak, in če ne, zavrnite jo, ker tiskovina brez unijškega znaka je prišla iz skebske tiskarne, kjer se ne plačuje delavcev, da bi pošteno živel! Zahtevajte unijški znak v svojo lastno korist in zboljšanje delavskega položaja!

. . . in vaši prihranki pričnejo služiti od 1. januarja. Zasluzek prične 1. januarja na denar dodan do 10. januarja. Izplača se hraniti zdaj! Ugodna vsota začne vašo konto in vaši prihranki so avtomatično zavarovani do \$10,000. Vrednostni dobiček, ki ga plačamo na prihrankih, pomaga, da vaša konta RASTE!

HRANILNE VLOGE SO ZAVAROVANE DO \$10,000

ST. CLAIR

Savings-Loan Co.

813 E. 185th ST. IV 1-7800
6235 ST. CLAIR NE 1-5878

The North American Bank Co.

CLEVELAND, OHIO

The management of the North American Bank wishes to sincerely thank the bank's stockholders, patrons and friends for their efforts in making possible the very substantial growth experienced by the bank during the year just ended.

With this continuing support we can look forward with confidence to further progress in the year 1955.

STATEMENT OF CONDITION

December 31, 1954

RESOURCES		
Cash and Due from Banks		\$ 2,041,868.31
United States Government Obligations		7,368,765.09
Other Bonds and Securities		1,299,131.33
Loans and Discounts		6,494,523.20
Bank Premises Owned		1.00
Other Resources		25,756.31
		\$17,230,045.24
LIABILITIES		
Capital Stock		\$ 300,000.00
Surplus		337,500.00
Undivided Profits		160,838.48
Reserve for Contingencies		66,369.16
Reserve for Taxes and Interest		17,404.21
DEPOSITS		15,459,352.90
United States Treasury Tax and Loan Account		289,638.12
Hypothecated Accounts (Sec. 1115.10 G.C.)		493,784.58
Other Liabilities		105,157.79
		\$17,230,045.24

Securities carried at \$502,187.53 are pledged to secure United States Treasury Tax and Loan Account as permitted by law.

Member Federal Deposit Insurance Corporation

Member Cleveland Clearing House Association

Deposits Insured to \$10,000.00

DIRECTORS

Anton Grdina
Frank M. Jaksic
Charles J. Lausche

Joseph H. Lackamp
Michael Telich
Anthony J. Perko

Raymond F. Breskvar
Edward W. Daniel
August A. Urankar

Frank L. Grdina

Frank Mramor

3 EAST SIDE OFFICES

15619 Waterloo Road

6131 St. Clair Ave.

3496 East 93rd Street

OSTRIGE NA DREVJU? — Ostrige rastejo na drevju na Kubi. Dečko na sliki je odlomil v vodo višico drevesno vejo, na kateri so se naselile ostrige.